

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. február 21.(*)

„Adózás – HÉA – 2006/112/EK irányelv – A 132. cikk (1) bekezdésének m) pontja – Mentesség – Sporttal vagy testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások – Sporttevékenységek nem szervezett és nem rendszeres gyakorlása – Önkormányzati aquapark”

A C-18/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Nejvyšší správní soud (Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2012. január 16-án érkezett, 2011. december 15-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Město Žamberk**

és

a **Finanční úředitelství v Hradci Králové (jelenleg Odvolací finanční úředitelství)**

közt folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: T. von Danwitz tanácselnök (előadó), A. Rosas, Juhász E., D. Šváby és C. Vajda bírák,

előtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. december 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Město Žamberk képviselőjében J. Lukáš advokát,
- a Finanční úředitelství v Hradci Králové képviselőjében E. Horáková, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében L. Lozano Palacios, M. Šimerdová és Z. Malásková, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló,

2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.; helyesbítés HL 2007. L 335., 60. o.; a továbbiakban: héairányelv) 132. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a m^osto Žamberk (Žamberk városa) és a Finanⁿí ^oeditelství v Hradci Králové (jelenleg Odvolací finanⁿí ^oeditelství; másodfokú adóigazgatóság) között a m^osto Žamberk önkormányzati aquaparkjába történ^o belépés ellenértékként fizetett árhoz kapcsolódó hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) fizetésére vonatkozó kötelezettség tárgyában folyó jogvitában terjesztették el^o.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a héa alá tartozik „egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás”.

4 Ezen irányelv IX. címének „Egyes közhasznú tevékenységek adómentessége” cím^o 2. fejezetében foglalt 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja el^oírja:

„A tagállamok mentesítik az adó alól a következ^o ügyleteket:

[...]

m) meghatározott, a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások, amelyeket nonprofit jelleg^o intézmények teljesítenek olyan személyek részére, akik sportolnak vagy edzenek.”

5 Ugyanezen irányelv 134. cikke szerint:

„A 132. cikk (1) bekezdésének [m)] pontjában meghatározott adómentesség az alábbi esetekben nem vonatkozik a termékértékesítésre és szolgáltatásnyújtásra:

- a) amennyiben azok nem elengedhetetlenek az adómentes ügyletek teljesítéséhez;
- b) amennyiben azok alapvet^o célja, hogy olyan ügyletek révén biztosítsanak kiegészít^o bevételt az intézmény számára, amelyek közvetlenül versenyeznek a [héaalany] üzleti vállalkozások ügyleteivel.”

A cseh jog

6 A hozzáadottérték-adóról szóló 235/2004. sz. törvénynek az alapügy tényállásának megvalósulásakor hatályos változata „Adólevonásra nem jogosító egyéb adómentes tevékenységek” cím^o 61. cikkének d) pontja el^oírja:

„Adómentesek továbbá a következ^o szolgáltatások:

[...]

d) a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló azon szolgáltatások, amelyeket nem gazdasági célból létrehozott vagy alapított jogi személyek teljesítenek olyan személyek részére, akik sportolnak vagy edzenek”.

7 A sport el^omozdításáról szóló 115/2000 törvény 2. cikkének (1) bekezdése értelmében a sport fogalmába tartozik minden olyan testnevelési tevékenység, amelynek célja – szervezett vagy

nem szervezett formában – a testi és lelki állapot harmonikus fejlesztése, az egészség javítása, valamint sporteredmények elérése bármely szint? sportversenyen.

8 Ugyanezen rendelkezés (2) bekezdése a „tömegsport” fogalmát úgy határozza meg, hogy az az olyan szervezett vagy nem szervezett formában folytatott sportot vagy testmozgást jelenti, amelyet a lakosság szélesebb rétegei végeznek.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdések

9 A m?sto Žamberk belépési díj megfizetése fejében önkormányzati aquaparkot bocsát rendelkezésre, amelyben egyebek mellett egy több pályára felosztott és ugródeszkákkal ellátott úszómedence, egy pancsoló kisgyermekek számára, vízcicsúszdák, egy masszázsfürd?, egy folyami úszómedence, strandröplabdapálya, pingpongasztalok, valamint bérelhet? sporteszközök találhatók. A kérdést el?terjeszt? bíróság el?adja, hogy ismeretei szerint e helyen egyetlen sportegyesület vagy -szervezet sem végez tevékenységet, és egyetlen iskola vagy egyéb szervezet sem használja e helyet testnevelésre.

10 A 2009. év els? negyedéves adózási id?szakára vonatkozó adóbevallásában a m?sto Žamberk 198 182 CZK összeget kitév? különbözetet vallott be. E tekintetben a Finan?ní ú?ad v Žamberku (Žamberk adóhivatala) úgy ítélte meg, hogy a m?sto Žamberk önkormányzati aquaparkjának szolgáltatásai héalevonásra nem jogosító adómentes szolgáltatásoknak min?sülnek, következésképpen 2009. június 17-i fizetési felszólításában a szóban forgó adózási id?szak tekintetében 154 105 CZK héakülönbözetet állapított meg.

11 Mivel e fizetési felszólítást a Finan?ní ?editelství v Hradci Králové (Hradec Králové adóigazgatósága) 2009. december 15-i határozata meger?sítette, a m?sto Žamberk keresetet nyújtott be a Krajský soud v Hradci Králové (Hradec Králové körzeti fellebbviteli bírósága), amely bíróság hatályon kívül helyezte a Finan?ní ?editelství v Hradci Králové határozatát. Ez utóbbi felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Nejvyšší správní soud (legfels?bb közigazgatási bíróság) elé.

12 Figyelemmel a „sport” fogalmának a nemzeti jogban a 115/2001 törvény 2. cikkében rögzített meghatározására, a Nejvyšší správní soud lényegében arra keresi a választ, hogy a nem szervezett és nem rendszeres sporttevékenységek a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett „sportnak” min?sülhetnek-e.

13 E bíróság arra is keresi a választ, hogy az a tény, hogy az alapügyben szerepl?höz hasonló aquapark látogatói számára nemcsak bizonyos sporttevékenységekre, hanem pihenésre vagy rekreációs tevékenységek gyakorlására is lehet?séget biztosít, valamint az a tény, hogy nem minden látogató szándékozik szükségszer?en sportjelleg? tevékenységet gyakorolni, befolyásolhatja-e a héairányelv 132. cikke (1) bekezdése m) pontjának alkalmazását.

14 A Nejvyšší správní soud pontosítja, hogy kérelme nem az említett rendelkezés értelmében vett „nonprofit jelleg? szervezetek” fogalmának értelmezésére irányul, tekintettel arra, hogy azt a kérdés, hogy a m?sto Žamberk e fogalomba tartozik-e, a cseh eljárásjog értelmében az alapügy keretében nem értékelheti. Egyébiránt az el?zetes döntéshozatalra terjesztett kérdések nem a héamentességnek a héairányelv 134. cikkében foglalt további feltételeire vonatkoznak.

15 E körülményekre tekintettel a Nejvyšší správní soud felfüggesztette az eljárást, és a következ? kérdéseket terjesztette a Bíróság elé el?zetes döntéshozatalra:

„1) A [héal]irányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében vett sportnak vagy testnevelésnek tekinthet?k-e a nem szervezett, rendszertelen, nyitott uszodakomplexumban is végezhet? rekreációs sporttevékenységek (így különösen a rekreációs úszás, valamint a

rekreációs labdajátékok stb.)?

2) Az 1. kérdésre adott igenl? válasz esetén: az olyan nyitott uszodakkomplexumba ellenszolgáltatás fejében történ? belépés biztosítása, amely másfajta, pihenéssel és rekreációval összefügg? tevékenységek mellett a sporttevékenységek fent említett lehet?ségét kínálja a látogatók számára, tekinthet?-e olyan, a [héa]írányelv értelmében vett, sporttal vagy testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatásnak, amelyet olyan személyek részére teljesítenek, akik sportolnak vagy edzenek, és ezáltal olyan szolgáltatásnak, amely mentes a [héa] alól, amennyiben azt nonprofit jelleg? szervezet nyújtja, és az irányelvben meghatározott egyéb feltételek is teljesülnek?”

Az el?zetes döntéshozatalra terjesztett kérdésekr?I

Az els? kérdéscr?I

16 Els? kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját, hogy a nem szervezett, nem rendszeres és nem sportversenyeken való részvételt célzó sporttevékenységek az e rendelkezés értelmében vett sportnak min?sülhetnek.

17 El?ször is a „sport” nemzeti jogban rögzített fogalmának tekintetében meg kell állapítani, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának értelmében az említett cikkben el?írt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmainak min?sülnek, amelyek célja annak elkerülése, hogy a héarendszer alkalmazása tagállamonként eltérjen (lásd különösen a C-349/96. sz. CPP-ügyben 1999. február 25-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-973. o.] 15. pontját, a C-434/05. sz. Horizon College ügyben 2007. június 14-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4793. o.] 15. pontját, valamint a C-253/07., Canterbury Hockey Club és Canterbury Ladies Hockey Club Club ügyben 2008. október 16-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-7821. o.] 16. pontját).

18 Amint azon fejezet címe is mutatja, amelynek a héairányelv 132. cikke részét képezi, az itt szabályozott adómentességek célja egyes közhasznú tevékenységek végzésének el?mozdítása (lásd a C-357/07. sz. TNT Post UK ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3025. o.] 32. pontját). Mindazonáltal e mentességek célja nem valamennyi, hanem kizárólag azon közhasznú tevékenységek mentesítése a héa alól, amelyeket az irányelv itt felsorol, és részletesen meghatároz (lásd a fent hivatkozott Horizon College ügyben hozott ítélet 14. pontját, a fent hivatkozott Canterbury Hockey Club és Canterbury Ladies Hockey Club ügyben hozott ítélet 18. pontját, valamint a C-86/09. sz. Future Health Technologies ügyben 2010. június 10-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-5215. o.] 29. pontját).

19 A fent említett adómentességek leírására használt kifejezéseket szigorúan kell értelmezni, mivel ezek kivételt jelentenek a f?szabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni. Mindazonáltal e szigorú értelmezést rögzít? szabály nem jelenti azt, hogy a hivatkozott 13. cikkben foglalt adómentességek meghatározására használt kifejezéseket oly módon kell értelmezni, hogy azok ne tudják kifejteni hatásukat (lásd a C-284/03. sz. Temco Europe ügyben 2004. november 18-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-11237. o.] 17. pontját, a fent hivatkozott Horizon College ügyben hozott ítélet 16. pontját, valamint a fent hivatkozott Canterbury Hockey Club és Canterbury Ladies Hockey Club ügyben hozott ítélet 17. pontját).

20 E kifejezéseket a háttérükül szolgáló összefüggések, a héairányelv céljai és rendszere fényében kell értelmezni, különös figyelemmel a vitatott adómentesség céljára (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Temco Europe ügyben hozott ítélet 18. pontját, a C-428/02. sz. Fonden Marselisborg Lystbådehavn ügyben 2005. március 3-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-1527.

o.] 28. pontját, valamint a fent hivatkozott Canterbury Hockey Club és Canterbury Ladies Hockey Club ügyben hozott ítélet 17. pontját).

21 A héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját illetően meg kell állapítani, hogy e rendelkezés szövege szerint a sportra és a testnevelésre vonatkozik általánosságban. Erre tekintettel az említett rendelkezés nemcsak bizonyos típusú sportot kíván az benne előírt adómentességben részesíteni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Canterbury Hockey Club és Canterbury Ladies Hockey Club ügyben hozott ítélet 27. pontját).

22 Hasonlóképpen, a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja az alkalmazása érdekében nem követeli meg, hogy a sporttevékenységet meghatározott, például hivatásos szinten gyakorolják, sem pedig azt, hogy a szóban forgó sporttevékenységet meghatározott módon, nevezetesen rendszeresen vagy szervezetten, illetve sportversenyeken való részvétel céljából gyakorolják, mindazonáltal azzal a feltétellel, hogy e tevékenység gyakorlására ne pusztán a pihenés vagy a rekreáció keretében kerüljön sor.

23 A héairányelv 132. cikke (1) bekezdése m) pontjának célkitűzését illetően meg kell állapítani, hogy e rendelkezés célja egyes közhasznú tevékenységek, nevezetesen a nonprofit jellegű szervezetek által sportot vagy testnevelést gyakorló személyek számára nyújtott, a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások végzésének előmozdítása. Ily módon az említett rendelkezés célja annak előmozdítása, hogy a lakosság széles rétegei sportoljanak.

24 Márpedig ugyanezen rendelkezés olyan értelmezése, amely a szervezetten, rendszeresen gyakorolt vagy sportversenyeken való részvételt célzó sporttevékenységekre korlátozza az általa előírt mentességek hatályát, ellentétes lenne a hivatkozott célkitűzéssel.

25 A fentiekre figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kell értelmezni, hogy a nem szervezett, nem rendszeres és nem sportversenyeken való részvételt célzó sporttevékenységek az e rendelkezés értelmében vett sportnak minősülhetnek.

A második kérdésről

26 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a látogatók számára nem kizárólag sporttevékenységet, hanem egyéb, pihenést és rekreációs tevékenységek gyakorlását is lehetővé tévő berendezéseket kínáló aquaparkba való belépés a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatásnak minősülhet.

27 Amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, ha valamely tevékenység több műveletből, illetve cselekményből áll, az adott tevékenységre irányadó valamennyi körülményt figyelembe kell venni annak eldöntéséhez, hogy egyfelől két, illetve több vagy egységet képező ügyletről van-e szó, és másfelől, hogy ez utóbbi esetben ezen egységet képező ügyletet szolgáltatásnyújtásnak kell-e tekinteni (lásd e tekintetben a C-41/04. sz., Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben 2007. március 27-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-9433. o.] 19. pontját, a C-111/05. sz. Aktiebolaget NN ügyben 2011. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2697. o.] 17. pontját, valamint a C-497/09., C-499/09., C-501/09. és C-502/09. sz., Bog és társai egyesített ügyekben 2011. március 10-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-1457. o.] 52. pontját).

28 Meg kell állapítani, hogy egységet képez a szolgáltatás, ha az adóalany két vagy több, az ügyfele részére teljesített művelete, illetve cselekménye annyira szorosan kapcsolódik egymáshoz, hogy azok objektíve egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet alkotnak, amelynek elemekre bontása erőltetett lenne (a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben

hozott ítélet 22. pontja; a C-425/06. sz. Part Service ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-897. o.] 53. pontja, valamint a fent hivatkozott Bog és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 53. pontja). Ezenkívül akkor van szó egyetlen szolgáltatásról, ha egy vagy több elemet úgy kell tekinteni, mint amelyek a f?szolgáltatást képezik, míg más elemeket éppen ellenkez?leg olyan járulékos szolgáltatásnak vagy szolgáltatásoknak kell min?síteni, amelyek a f?szolgáltatással azonos adóügyi elbírálás alá esnek (lásd többek között a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet, 30. pontját; a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben hozott ítélet 21. pontját, valamint a fent hivatkozott Bog és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 54. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

29 Annak meghatározása céljából, hogy valamely, egységet képez? összetett szolgáltatást a sporttal szoros kapcsolatban állónak kell-e min?síteni a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontja értelmében, jóllehet e szolgáltatás ilyen kapcsolatot nem mutató elemekkel is rendelkezik, figyelembe kell venni az összes olyan körülményt, amelyek között az ügylet zajlik, hogy megkeressék az ügylet jellemz? elemeit, és hogy meghatározzák a domináns elemeket (lásd ebben az értelemben többek között a C-231/94. sz. Faaborg-Gelting Linien ügyben 1996. május 2-án hozott ítéletében [EBHT 1996., I-2395. o.] 12. és 14. pontját, a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben hozott ítélet 27. pontját, valamint a fent hivatkozott Bog és társai ügyben hozott ítélet 61. pontját).

30 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a domináns elemet az átlagos fogyasztó szempontjából (lásd ebben az értelemben többek között a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben hozott ítélet 22. pontját és a C-276/09. sz. Everything Everywhere ügyben 2010. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12359. o.] 26. pontját) és átfogó értékelés keretében a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontjában foglalt mentesség alá tartozó elemeknek az e mentesség alá nem tartozó elemekhez viszonyított min?ségi és nem csupán mennyiségi jelent?ségére tekintettel kell meghatározni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bog és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 62. pontját).

31 Az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttm?ködés keretében a nemzeti bíróságok feladata annak megítélése, hogy az adóalany egyetlen, egységes szolgáltatást nyújt-e az adott ügyben, valamint az, hogy e tekintetben érdemben elvégezzék a tények értékelését (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott CPP-ügyben hozott ítélet 32. pontját; a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben hozott ítélet 23. pontját; valamint a fent hivatkozott Bog és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 55. pontját). A Bíróság azonban köteles tájékoztatni a nemzeti bíróságokat az uniós jog alá tartozó valamennyi olyan értelmezési szempontról, amely a bíróságok által tárgyalt ügyek eldöntéséhez hasznos lehet (lásd a fent hivatkozott Levob Verzekeringen és OV Bank ügyben hozott ítélet 23. pontját, valamint a C-392/11. sz. Field Fisher Waterhouse ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélet 20. pontját).

32 Ami azt illeti, hogy az alapügyben egységet képez?, összetett szolgáltatásról van-e szó, azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó aquaparkban található berendezések olyan egységet képeznek-e, hogy az ezen egységbe történ? belépés egyetlen szolgáltatásnak min?sül, amelynek elemekre bontása er?ltetett lenne. E tekintetben, ha – amint a jelen ügyben – az aquapark által kínált egyetlen fajta belép?jegy érvényességének id?tartamán belül a berendezések összességéhez biztosít hozzáférést a ténylegesen használt berendezés típusán, használatának módján és id?tartamán alapuló különbségtétel nélkül, e körülmény az egységet képez? összetett szolgáltatás fennállása fontos jelének min?sül.

33 Azt a kérdést illet?en, hogy az ilyen, egységet képez? összetett szolgáltatás keretében a domináns elem a héairányelv 132. cikke (1) bekezdése m) pontjának hatályába tartozó sporttevékenységek gyakorlásának lehet?sége, vagy inkább a puszta pihenés és rekreáció, ennek

meghatározását, amint arra a jelen ítélet 30. pontja emlékeztet, az átlagos fogyasztó szempontjából kell elvégezni, amelyet objektív elemek összessége alapján kell meghatározni. Ezen átfogó értékelés keretében különösen a szóban forgó aquaparknak az objektív jellemzői – nevezetesen a különböző rendelkezésre álló berendezések, kialakításukból, számukból és a park összességéhez viszonyított jelentőségük – következésképp koncepcióját kell figyelembe venni.

34 Ami különösen a medencéket illeti, a nemzeti bíróságnak elsősorban azt a tényt kell figyelembe vennie, hogy ezek a sportjellegű úszás céljára szolgálnak-e, amennyiben például vízfelületük pályákra osztott, rajtkövekkel ellátottak, megfelelő mélységűek és méretűek, vagy éppen ellenkezőleg, oly módon kerültek kialakításra, hogy elsősorban szórakozás célját szolgálják.

35 Ezzel szemben az a tény, hogy egy bizonyos számú látogató szándéka nem a szóban forgó szolgáltatás így meghatározott domináns elemére irányul, nem kérdőjelezheti meg e meghatározást.

36 Az olyan megközelítés ugyanis, amely minden egyes látogatónak a rendelkezésre álló berendezések használatára irányuló egyéni szándékát venné figyelembe, ellentétes lenne a héarendszernek a jogbiztonság biztosítására irányuló célkitűzésével, valamint a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontjában foglalt kivételek helyes és egyszerű alkalmazásával. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a héa alkalmazásával kapcsolatos intézkedések elvégzése tekintetében – a rendkívüli eseteket kivéve – a szóban forgó ügylet objektív jellegét kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben a C-4/94. sz. BLP Group ügyben 1995. április 6-án hozott ítélet [EBHT 1995., I-983. o.] 24. pontját, a C-108/99. sz. Cantor Fitzgerald International ügyben 2001. október 9-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-7257. o.] 33. pontját, valamint a C-409/04. sz., Teleos és társai ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-7797. o.] 39. pontját).

37 A fenti megfontolásokra figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kell értelmezni, hogy a látogatók számára nem kizárólag sporttevékenységet, hanem egyéb, a pihenést és a rekreációs tevékenységek gyakorlását is lehetővé tevő berendezéseket kínáló aquaparkba való belépés a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatásnak minősülhet. A kérdést elterjesztő bíróság feladata annak meghatározása a Bíróság által a jelen ítéletben szolgáltatott értelmezési szempontokra és az alapügy sajátos körülményeire figyelemmel, hogy ebben az ügyben erről van-e szó.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kell értelmezni, hogy a nem szervezett, nem rendszeres és nem sportversenyeken való részvételt célzó sporttevékenységek az e rendelkezés értelmében vett sportnak minősülhetnek.**
- 2) A 2006/112 irányelv 132. cikke (1) bekezdésének m) pontját úgy kell értelmezni, hogy a látogatók számára nem kizárólag sporttevékenységet, hanem egyéb, a pihenést és a rekreációs tevékenységek gyakorlását is lehetővé tevő berendezéseket kínáló aquaparkba való belépés a sporttal és a testneveléssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatásnak**

min?sülhet. A kérdést el?terjeszt? bíróság feladata annak meghatározása a Bíróság által a jelen ítéletben szolgáltatott értelmezési szempontokra és az alapügy sajátos körülményeire figyelemmel, hogy ebben az ügyben err?l van-e szó.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: cseh